

Recept z přehlídky: Klofanky

(pro 4 osoby) 1 kg brambor, sádlo, cibule, sůl

Brambory uvaříme ve slupce a oloupeme je. Pak je rozklofneme šťouchadlem a osolíme. Rozdělíme na talíře a omastíme cibulkou osmaženou na sádle. Výborně k nim chutná zelný nebo cibulový salát a podmáslí.

Obměna: místo sádla použijeme zbylý tuk se šťávou z pečeně. Do klofanků můžeme nakrájet i zbytky pečeně.

Podle kuchařky paní Hladíkové

čtvrtek 18. října 2007		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	Skopci na porážku aneb Lásky plné	velký sál
10:30	rošády	
10:45	Kouřim	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	
13:00	příjezd Meziměstí	MÚ
13:30	loučení Němčice nad Hanou	malý sál
14:00	loučení Defilé Pohárku SČDO	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Meziměstí	MÚ
15:00	vítání Meziměstí	před divadlem
16:00	Skopci na porážku aneb Lásky plné	velký sál
16:30	rošády	
17:00	Kouřim	
18:00	Valná hromada Vobskočáku	
20:00	Sextánky	velký sál
20:30		
21:00	Nové Homole	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVIII.

Středa 16. října 2007

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Kouřim	
13:00	příjezd Nové Homole	malý sál
13:30	loučení Veverská Bítýška	malý sál
14:00	KDP Mladým	
14:00	vítání Kouřim	MÚ
14:30	vítání Nové Homole	MÚ
15:00	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Kouřim	před divadlem
15:00	vítání Nové Homole	před divadlem
17:30	Defilé Pohárku SČDO	velký sál
19:30	Návštěvní doba	velký sál
20:00		
20:30	Němčice nad Hanou	
21:00	Defilé Pohárku SČDO	velký sál
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	kužárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Divadlo Prkno

Veverská Bítýška

Jim Cartwright - Dva

Divadelní spolek Prkno z Veverské Bítýšky prokázal dramaturgickou vynalézavost, když uvedl hru současného britského autora Jima Cartwrighta Dva. Jeho hra Lízal jsem deodorant jedné dívky se sice hrála i v Rakousku a Německu, ale ostatní tři hry unikly pozornosti světových divadel. Je to škoda, protože Cartwright patří k nejnápaditějším současným dramatikům,

nekoketující s módními trendy. Jeho originální, netradiční dramatická struktura je bohatá na fantazii, reálný, ale přitom po-

etický jazyk a především na neschematickou výpověď o člověku. Hra Dva, přeložená už v roce 1993, se odehrává během jednoho dne v jakési hospodě na okraji města. Majitelé i hosté náleží k typu lidí, na kterých se tragicky podepsal osud. Z dialogů, monologů a frag-

mentů se skládá humorná i tragická podoba jejich života. Hra nabízí divadelnost i v hereckém obsazení, protože dva herci si mohou zahrát nejen ústřední postavy Hostinského a Hostinské, ale i všechny ostatní reálné návštěvníky; reálné dialogy se střídají s hovory s imaginárními postavami.

Textová úprava hry režiséra Pavla Vašíčka je velmi zdařilá. Obtížně realizovatelnou pasáž se zapomenutým dítětem nahradil scénou

Partneři XXXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

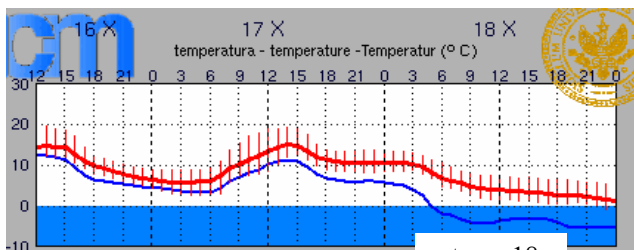
A zase přibývají korálky. Tentokrát péčí Pepči Hejrala. Některé provázky již málem nestačí.

KDP mladým

Dnes zřejmě od odpoledne budete potkávat v divadle skupinku sedmnácti- až osmnáctiletých studentů, účastníků semináře KDP mladým pod vedením Jana Hejrala ml. A Lenky Richterové. Mladí seminaristé, studenti Gymnázia Ivana Olbrachta ze Semil a členové školního literárního kroužku vedeného Petrem Pýchou, jenž je autorem úspěšné hry Republiku za koně a fotbal, dorazí na přehlídkovou půdu dnes po obědě a nejprve je čeká beseda s předsedou odborné poroty, divadelním režisérem a pedagogem prof. Františkem Laurinem. Aby poznali atmosféru přehlídky,

Předpověď počasí na středu:

strana 18

zúčastní se loučení s DS Prkno z Veverské Bítýšky, večer zajdou na Pohárek SČDO a den zakončí na půdičce v semináři vedeném Rudolfem Felzmanem. Jejich seminář bude pokračovat ještě ve čtvrtek a s přehlídkou se rozloučí odpoledním představením souboru Mrst'a Prst'a z Kouřimi.

Naše listárna

HALO, Krakonosi!!!!, co se to tam deje...mam u Vas pul pate odpoledne a chybi mi ranni ctivo!!!!:)Kam se zatoulal Vetrnik c5 na internetu?...co potom maji cist a varit chudaci v Calgary: (D.

Ahoj všichni, posílám slíbený zápis z loňské valné hromady Vobskočáku a mrzí mě, že mi letos nevyšlo alespoň pár dní ve Vysokém pobejt. Takže alespoň touto cestou zdravím všechny známé a přeji hezký zbytek týdne.

Alena Exnarová

I když bude pěkně, bude svítit sluníčko a bude to na výlety, nedoporučujeme vycházet po půlnoci. Vydržte v hospůdce do oběda, jinak budete dost mokří. Severák přinese srážky.

s dřevěným koníkem, která stejně dobře evokuje rodinnou tragédii. Nepříliš vhodné byly lokální aktualizace na vysocký místopis při zachování anglických reálií. Výborně si vedl Pavel Vašíček při práci s herci. Saskia Mišová a Pavel Říha skvěle ztvárňují nejen ústřední pár Hostinský – Hostinská, ale i všechny ostatní role. Oběma se podařilo vyjádřit nejen osud ústřední dvojice, ale současně i vytvořit výrazné, typově odlišné postavy. Přes typovou odlišnost zachovávají její vnitřní bohatost oscilující mezi komikou a tragikou. Otázkou je, jestli byla výhodná hra s obecnstvem používaná v první části hry. Vnější komediálnost jemné struktury Cartwrightovy hry příliš nesluší. Kostýmy a maska znamenitě pomáhaly k dramatické proměně z role do role.

Marie Caltová

Divadelní spolek Prkno, Veverská Bítýška Jaroslav Hemala, vedoucí souboru

Na KDP jste poprvé, s jakými pocity jste jeli do Krkonoš?

S přátelskými, protože kontakty s Vysockými byly ještě před zahájením přehlídky velice příjemné a my jsme se moc těšili, ačkoli festivalů zvládneme docela hodně, ať už soutěžních, nebo nesoutěžních. A i když jsme pracující lidé, tak jsme si vzali dovolenou a přijeli jsme si to sem užít.

Někdy je složité dát dohromady pár lidí, kteří se mohou zúčastnit takového dění. Kolik je vás v souboru?

Okolo dvaceti, střídá se to. Některé herečky odcházejí na mateřskou, což respektujeme, jiné se

strana 3

vracejí. Máme nové režiséry a také několik nových představení. Letos jsme zvládli celkem čtyři a to, které jsme přivezli do Vysokého, mělo premiéru loni. Bohužel našemu režisérovi zabránily pracovní povinnosti přijet s námi.

Jaký žánr divadla se vám hraje nejlip?

Samozřejmě jsou to hlavně komedie. Ale někdy si stříháme i drama - lidi pak odchází ze sálu s pocitem, že zhlédli něco, co už prožili, nebo jsou naopak rádi, že se jim něco takového nestalo.

Dočetl jsem se, že by se to také mohlo jmenovat Jeden den v hospodě.

Ano, v hospodě se setkávají různé lidi a je to kus jejich života.

Kde hrajete, zkoušíte?

Ve Veverské Bítýšce máme stálou scénu, hrajeme ve svém, v kulturním domě, který patří obci a ta nás podporuje. Otevřeli jsme tu svůj divadelní klub a každý pátek v něm nabízíme program, např. zveme malá divadélka, která potkáme třeba právě na takovýchto festivalech. Prostor máme menší než je vaše jeviště. Jsou ale i menší hry, na něž se diváci rádi přijdou podívat. Návštěvnost máme zatím

dobrou. Některé programy zaujmou i mladé, připravujeme koncerty, divadelní představení, kurz pro těhotné maminky, snažíme se prostě o pestrou nabídku pro všechny obyvatele. Spolupracujeme i s církví, která nás podporuje, a my jí pomáháme při různých představeních přímo v kostele nebo na faře. Prostory v kulturním domě

poskytujeme také skautům k pořádání besídek a ani lidová škola nezůstává stranou. Letos v naší režii proběhl také desátý ročník festivalu a naše divadlo započalo třináctou sezónu.

Jakým směrem je orientována vaše přehlídka?

Je nesoutěžní, i když se tam ceny udělují, ale hlavním motivem je kamarádství - je místem setkávání. Kdo nás něčím zaujme, toho pozveme. V průběhu víkendu se odehraje dvanáct až patnáct představení. Hraje se od rána do večera,

ník, a tam je to úplně o něčem jiném.

A o čem?

Je to takové chladnější, oficiálnější se třemi porotami. Tady je to jako doma. A možná je to i tím, že nehrajeme soutěžní představení, že jsme jenom hosté, tak je to oddychovka, ale na druhé straně i odpovědnost. Být hostem je někdy těžší než se sem dostat soutěžně. Ostudu si je možné uříznout kdykoliv, a proto jsem málo vidět. Ale

z jiného soudku - letos je úplně senzační počasí, za těch móře let je tady teploučko. Vloni jsem si mezi představeními fénem zahříval hlavu - a letos super, na hotelu se topí, je sluníčko, super lidi, no prostě...

Pospícháte domů, nebo pobudete?

Nepobudeme, protože děvčata musí do práce. Vloni jsme byli, ale mám doma psa a s ním se musí na procházku.

Takže zlomte vaz, potěšte děti a ať se vám tu líbí.

(pehe)

Pochod stoprocentních mužů
(nový)

My máme kravaty své
i sako rozedráno,
bledou a zarostlou tvář
máme my každé ráno.

Jakápak potíže?
Pravda je totiž,
že je nám tu
žít volně přáno.

Protože my jsme stoprocentní muži,
nám žena každá ráda hodí růži,
když na vodku zveš ji z večera
nebo na bechera.
My v plném trysku týden vydržíme,
zničení pak se doma položíme,
budeme v klidu vzpomínat,
říkat si - možná za rok - snad!

-jh-

Čarodějná

*Mít tak rybí kostičku
či pár kouzel v malíčku,
vyčaroval bych všem kolem
věčný úsměv na líčku.*

*Být mušketýr – kloubouk s pérem -
anebo být režisérem,
soubor bych si vyčaroval.
Partu skvělou – soubor, v kterém*

*bez nějaké rybí kosti
bylo by vždy herců dosti.
I zájemci o techniku.
Ne však jiným partám k zlosti.*

*Že divadlo máme rádi,
chceme všem být kamarádi.
Kouzla mi však nepomohou,
což mi ovšem málo vadí.*

*Ten lepší – ten horší – přítel,
kamarádů plný pytel,
všichni rádi vidáme se.
A už mockrát jsem tu slyšel:*

*Jednou za rok – to je málo,
s kostičkou by za to stálo
něco s časem vyčarovat.
To by se nám srdce smálo!*

-jh-

Podividlo AžáAš, Aš Režisér Vratislav Mikan starší

*S jakou náladou jste přijeli le-
tos?*

No, s náladou dobrou – tedy do-
ted' – a teď jsem je seřval a zase je
mi dobře.

*Máte první představení za se-
bou, šlo to?*

Ano, šlo. Děti byly dobrý. Děti
ano.

Jak jste se do Vysokého těšili?

No, já jako vždycky ano, ale
ostatní jeli do neznáma, takže jsem
jim o tom vyprávěl. Trochu byli
překvapeni, ale jen příjemně. (Hlas
členky souboru: „To bylo úžas-
ný.“) Je to tím, že všichni znají jen
oblastní přehlídky, jako je Rakov-

je to opravdu maratón, při němž
střídáme dvě scény. Jedna se ukli-
zí a připravuje, na druhé se hraje.

*To není jedno-
duché zvládnout
organizačně.*

Organizačně to
zvládáme, jsme
parta lidí divadlem
nadšená a technic-
ké zázemí se snaží-
me každý rok vy-
lepšovat. Máme
vše, co potřebuje-
me, soubory si při-
vezou pouze speci-
fické věci.

Co ještě organizujete?

Kousek od nás je hrad Veverčí. A
když některý rok máme připravený
kus, který je možné hrát pod širým
nebem, máme domluvené s panem
kastelánem, že nás tam nechá vy-
stupovat. A tak se zde odehrála na-
příklad Dívčí válka Františka Rin-
go Čecha, kterou jsme letos po de-
seti letech oprášili. S ní jsme objeli
i okolní vesničky, kde jsou lidé
nadšení, že se k nim dostaneme,
protože klasické profesionální di-
vadlo je nad jejich možnosti.

*S vytvořením představení jsou
spojeny i náklady. Podporuje vás
v tomto smyslu někdo?*

Vybíráme samozřejmě vstupné,

ale je to komplikované, protože
například za toto představení Dva
zahraničního autora jsme museli
zaplatit 15 000 korun na autor-

ských poplatcích. Museli jsme si
proto sehnat sponzora. Jinak nás
však finančně podporuje náš velký
ochránce a tím je obec Veverská
Bítýška. Máme také vlastní občan-
ské sdružení SUZAT, což je sdru-
žení umění, zábavy a tance. Mívali
jsme i oddělení dětí a oddělení ta-
neční. Od toho jsme však trochu
upustili, protože divadlo je hodně
namáhavé - hrajeme skoro každý
víkend.

Přeji vám zlomte vaz.

Děkujeme a doufáme, že to, co
jsme přivezli, diváky zaujme a po-
těší a budou nad tím dlouho pře-
mýšlet.

(pehe)

JAKO ZE ŽIVOTA?

Úterý večer

Jak se těšíte na představení?

Nevím, až zjistím, co to je za hru, jestli se mi bude líbit, nebo ne.

Těším se moc, hru neznám, jsem hodně zvědavá. Snad by tam měli řešit mezilidské vztahy.

Zajímá mě to, jsem zvědavá, protože tam hrají jen dva herci.

Samozřejmě velmi, soubor Prkno sem postoupil z naší, boleteradické přehlídky, kde byli vynikající. Proto předpokládám, že stejný, ne-li lepší výkon podají i tady. Hrozně moc jim držíme palce.

Hrozně moc, protože mám konečně první řadu. Doufám, že to bude ještě lepší než včera.

Těším se na divadlo a jsem ráda, že nehrajeme my, že už to máme za sebou.

Představuji si, že to bude nějaká legrace.

Očekávám velký zážitek, slyšela jsem samou chválu, takže vím, že jsou profici, moc se těším.

Já se docela těším. Celý den jsem napnutý.

Jak se cítíte?

Úplně běžně, normálně, lepší asi je, když hru znám a vím, o čem je.

Cítím se dobře, uvidím, jak se budu cítit po divadle.

Výborně.

Velmi napjatě.

Bezvadně, úplně hrozně moc se

těším.

Jdu z práce, jsem dost unavená, a doufám, že mě to probere k životu.

Odpoledne jsem se byl projít po horách, pak jsem objevil jednu mladou paní, tak jsme si řekli, pojďme zajít do divadla.

Jak dlouho sem jezdíte?

Hodně dlouho, takových 14 let.

Čtvrtým rokem navštěvuji KDP.

Od roku 1982 sem jezdíme téměř každoročně. Chodíme na všechna představení, proto chceme zůstat až do konce, ať je jakékoli počasí. Je to tady takové domácí, příjemné.

Jezdím sem už hodně let.

Já jsem tu přesně po třicáté.

Vybavíte si nějakou hlášku za tu dobu?

Říkal mi jeden kolega, který měl pro mě lístek: „Pojď si sednout do hlediště, já ti držím p...l.“

Co jste už tento týden viděla?

Vynikající Na správné adrese, to bylo skvělé.

Jaké máte dojmy z divadla?

Docela se mi to líbilo.

Pěkný.

Nelíbilo. Ze špatného textu se nedá nic udělat. Hráli dobře, text je prostě slabý.

Líbilo se nám.

Velice, velice, velice. To nejlepší, co jsme viděli.

Dobrý to bylo. Bylo by tam něco na vytknutí, ale měli to dobře udě-

Slivovice pro Krakonoše

Svou vítací premiéru si včera odbyl Pepa Hejral ml., který za OS Větrov promlouval k souboru z Němčic. Konstatoval: „Jste tu poosmé a odehráli jste na vysokých prknech celkem třináct představení, zatímco já tu dnes stojím poprvé.“ „Vaše Návštěvní doba bude již jubilejní 614 představení,“ přidal Pepa trochu statistiky k lepšímu. Hanka Dohnalová (SČDO) přiznala, že z Němčic je pro ni pojmem hlavně Vojta Dvořák, který však už bohužel nikdy nebude moci přijet.

Divadelníci z Němčic slíbili, že se budou snažit odvést co nejlepší představení, ujistili všechny přítomné, že se do Vysokého těšili už od května, kdy vyhráli svou přehlídku Hanácký divadelní máj, a jako zatím jediní požádali Krakonoše, zda mohou roznést mezi jeho lid kapku slivovice a nějaké koláče.
(jn)

KRÁTCE O POHÁDCE

Úterý dopoledne první

Co myslíš, že to dnes bude?

Pohádka.

Krakonoš.

O kostičce.

Jak se vám líbila pohádka?

Ta kostička se mi líbila.

Bylo to divný. Neumím si představit kostičku, která je podlouhlá.

Nejvíce se mi líbilo, jak představovali ty kostičky.

Bylo to pěkný. Nejvíce se mi líbila ta Bábrlína.

Co se vám nelíbilo?

Mně se to nelíbilo skoro celý - na můj věk - takový mi to přišlo moc dětský.

Asi ta víla, ta byla taková divná.

Jak pořád říkali hapalo.

Nelíbilo se mi, že jsem byl víc zaujatější než ty děti.

Úterý dopoledne druhé

Jak se ti divadlo líbilo?

Hezký, moc.

Líbilo se mi.

Bylo to...

Co by sis přál, kdybys měl čarovnou kostičku?

Asi stejně jako v pohádce.

Nevím.

Abych nemusel chodit do školy. Chodil bych na pole, tam je to lepší.

Přála bych si, abych chodila nejvíce do divadla.

Která postava se ti líbila nejvíce?

Asi ta víla.

Princezna.

Já chci čůlat.

Krtky (?).

Richard. Byl takovej prdlej.

Lehce se snažily Nicol a Čest'a

visle na sobě shodli na tom, že její výběr byl absolutně nevhodný.

„Harmonika byla skvělým tipem, ta opravdu zní francouzsky, ale píseň je absolutně mimo. Vy jste vybrali ke komedii, odehrávající se v měšťanském salónu, píseň zoufalé prostitutky před smrtí,“ vysvětloval souboru nesouhlas diskutujících Saša Gregar.

Jeho názor podpořil také Muž z pudy – Rudolf Felzman: „Píseň známá z repertoáru Piaf či Hegerové patří k proletářské Paříži, má zcela jiný základ než hra Dámský krejčí.“ (jn)

Náhlé smrti mužů

„Byli jste tu potřetí a já jsem byla spokojená, ale nejsem odborník, já mám divadlo ráda,“ započala se loučit s Velkými Opatovicemi Svatka a pochválila reakci herce na zvonící telefon v hledišti, když tu se ozvalo ostré zvonění jejího mobilu. „A další potulný muzikant,“ komentovala jeho zvonění ředitelka přehlídky.

Druhým souborem, jenž se loučil, byli hosté z Aše, kteří přijeli s nesoutěžním představením, pohádkou Čarovná rybí kostička.

Když přišla řada na hodnocení souboru hostesy, prohlásil Kuba, který měl na starosti Aš, že je problematické referovat, když je společenský večer teprve čeká: „Ale

jednu příhodu s nimi mám. Když se nastěhovali, vlétla do pokoje moucha, prolétla jím a skonala na okenním parapetu. Řekli jsme si, že to není tragédie, ale běžný životní běh. Když jsme však dorazili do hasičovny, vlétla oknem další moucha, prolétla se nad souborem a skonala dříve, než dopadla do čaje jednoho ze členů. Od té chvíle si lámu hlavu, čím se ty nenadále smrti dají vysvětlit? Je to tím krkonošským povětrím nebo vámi?“ obrátil se hostes s otázkou na své svěťence z Aše.

Monika, hosteska Opatovických, si nechala zazpívat znovu píseň o švestkových knedlicích a trulantce – kuchařce a o souboru prohlásila: „Je to banda, přesně jak mě varovali. Tak rádi a všude zpívají, že jsem se až bála, zda budou vůbec hrát divadlo,“ prohlásila Monika a prozradila na soubor ještě to, že jejich oblíbenou hospůdkou se ve Vysokém stala Crazy a oblíbenou skupinou je Duo Eva a Vašek.

Režisér souboru Velké Opatovice Pavel Petrželka projevil jisté pochybnosti nad možností návratu do Vysokého, neb podle jeho slov tu brzy zavírají hospody, ale: „Bylo tu skvělé počasí, ubytování, obsluha i publikum a to vše překoná zbrkllost a prudérnost poroty,“ prohlásil rouhavě režisér Petrželka a určil zástupce souboru, kteří měli oběhnout kostel. (jn)

laný.

Dobré, protože mě to tak nějak nasadilo, povzbudilo. Člověk se může i zamyslet nad těmi věcmi, o kterých byla řeč.

Která scéna vás nejvíc zaujala?

Vztah tý strašný satorie, co měla toho malýho muže. A přitom mluvila o velkém, což bylo hrozně divný.

Ale to byl smysl života. Bohužel.

Mně se líbila ta paní ve všech podobách. Líbilo se mi to takový, jaký to bylo.

Ta žena hrála úplně úžasně. Ně-

který scény mě vzaly. Byly kruté ze života.

Těžko vyzvednout jen něco. Bylo to tak vyrovnaný vcelku.

Měli by si vzít ze hry mladí lidé malinko ponaučení? Mohlo by se něco z toho stát?

Malinko? Hodně.

Určitě, protože to bylo všechno ze života a to bylo na tom to nej-

hezčí.

Určitě něco. Musí se o tom hodně přemýšlet.

A myslíte, že se vám to někdy stane?

Mně?! No chraň pánbůh! Na to si dám pozor.

Ne.

Určitě jsou takové situace i v životě.

Anketa se souborem

Jak se vám tady hrálo?

Moc hezky, publikum bylo živé, vnímavé, bylo to velmi příjemné. Diváci jsou host do domu, bůh do domu.

Proč jste si vybrali tuto hru?

Oslovila nás, protože nám přišla zajímavá, je tam tolik možností hrát různé charaktery v jednom představení, člověk se musí převtělovat do pěti odlišných osob. Může hezky vykreslovat dnešní mezilidské vztahy v jednotlivých věkových kategoriích a to s sebou určitě nějaké ponaučení nese.

Jak se vám ve Vysokém líbí?

Přijeli jsme včera, organizátoři se o nás moc dobře starají. Na žádném festivalu jsem takovou péči ještě nikdy nenašla, takže moc děkujeme za náš celý soubor.

Mirka a Katka Mat mezi diváky

Glosa z půdičky: Dva z Veverské Bítýšky

Toto představení nás, půdičkáře, přivedlo na zajímavou myšlenku, která není tak častá, a sice, že kvalitní provedení skoro volá po kvalitnější předloze. Zabývali jsme se metodou autora a sestavením jeho díla i principy, na nichž inscenace stojí. Nemůžeme zde totiž jasně určit žánr. Myslíme si, že se v podstatě jedná o drobné epizody bez děje vložené do rámcového příběhu, jehož rozvinutí bychom uvítali a jehož téma o neschopnosti komunikace mezi lidmi by samo o sobě díky jeho aktuálnosti vydalo na samostatné celovečerní drama. Děkujeme za možnost zhlédnutí výborných hereckých výkonů, které pro nás byly největším (ne však jediným) kladem celé hry.

*Za kurzisty pod vedením
Rudolfa Felzmana
Košonek*

Nejkrásnější byla tchyně

Dušan Zakopal, tajemník odborné poroty, nazval úterní rozborový seminář představení DS MSKS Velké Opatovice Dámský krejčí přelomovým. „Hráli jste v první půli přehlídky humoru a srandy, hodnocení budete v té druhé,“ kon-

statoval a vyzval k úvodnímu výkopu Jiřího Hrašeho. Ten ve svém hodnocení pochválil orientaci Opatovických v prostředí zvoleného žánru frašky, osvojení si některých mechanismů, avšak podotkl, že se na ně příliš upínají a rozehrávají je s určitým násilím. „Oslabují se tím základní situace a jednání postav a divák pak věnuje sympatie spíše tchyni, než aby fandil hlavnímu hrdinovi,“ konstatoval rozhlasový režisér a dodal, že představení ukázalo velkou aktivitu souboru a jeho nasazení, avšak bez kýženého výsledku.

„Herecké výkony by měly působit věrohodně ve všech situacích. Často se však stává, že postavy hrají vedle sebe, ne na sebe, a v tom je ta urputnost, jíž zmiňoval kolega Hraše. Mluvil o společném jednání postav, které nám vykládají cosi o svých vztazích, a přitom mezi nimi zcela chybí oční kontakt, porozumění,“ rozvinul myšlenku svého předřečníka Saša Gregar.

„Ve vaší inscenaci mi chybí něco pro mě velmi důležitého. Chybí mi touha po tom, opepřit si vztah, ale neopustit dosavadního partnera. V začátku vaší inscenace vůbec necítím vztah hlavního hrdiny k jeho ženě, nevidím jeho pocit provinění – on má přece svou ženu rád a nechce ji opustit. Zároveň si však chce nechat i milenku. A tak za svá

(Pokračování na stránce 13)

(Pokračování ze stránky 8)

přání bojuje, ale ve vašem podání je divákovi až protivný. Humorná je ale právě ta jeho snaha vypotit způsob, jak si obě ženy ponechat. A divák má radost, že se za něj potí někdo jiný a on je v hledišti v bezpečí. A vy diváka o tuto radost ochuzujete,“ vyložila své chápání her Feydeaua dramaturgyně plzeňského divadla Máša Caltová. Na druhou stranu však ocenila současnou podobu dámských kostýmů, kterým nechyběla určitá míra vyzývavosti: „Do těchto komedií to patří. Výhradu mám jediné ke tchyni – to byla včera nejelegantnější ženská na jevišti, vyzařovala z ní krása a inteligence, ale ona by měla být opravdu nesnesitelná bába, která všechno ničí,“ dodala porotkyně, s jejímž názorem na postavu tchyně se shodli nejen všichni porotci, ale i seminaristé z půdičky a auditorium.

„Odcházeli jsme z vašeho představení smutní, protože Feydeaua známe a také hrajeme,“ řekl k představení Opatovických Jiří Hlávka. „Vy jste na nás ten humor hrnuli tak rychle, že jsme ho ani nestačili vnímat. Než jsme se stihli zasmát, tak už byl na jevišti další gag.“

„Feydeau je velmi zajímavý autor, své hry píše o měšťanských vrstvách, ne o šlechtě. Hráť anech za doby autorova života

v Paříži znamenalo hrát o lidech, které znám a rozumím jim,“ snažil se přiblížit frašku tohoto typu a způsob její inscenace Opatovickým František Laurin. Zdůraznil dále také fakt, že prostor frašky Feydeaua je daný a uzavřený, je to jakási past pro figury, z níž vedou tři nebo pět dveří, což rozhodně není náhodný počet. Tento téměř konstantní půdorys měl hned dva hlavní důvody – vnější, kdy v jedné dekoraci s menšími změnami bylo možné odehrát i několik různých inscenací, a vnitřní: „Uzavřený prostor má budit pocit ohroženosti – hrdina je v pasti a neví, jak z ní ven a odkud může přijít nebezpečí, nikdy neví, s kým se náhodou potká. Tenhle typ frašek stojí na přesně vybudovaném, načasovaném programu situací a jejich hybatelem je náhoda,“ uzavřel dopolední rozborový seminář režisér Laurin.

(jn)

Jen harmonika ano

Problém, který se řešil v řadách porotců, ale i na půdičkovém semináři, se nazýval píseň. Ve hře G. Feydeaua Dámský krejčí použily Velké Opatovice notoricky známou melodii, jíž nazpívala původně Edith Piaf, v Čechách je známá v podání Hany Hegerové. Všichni diskutující se jednoduše a nezá-

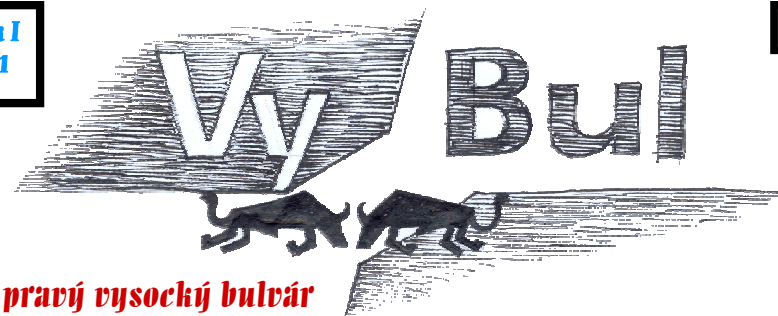
Výsledková listina přehlídkové soutěže O Zlatý hřeb

pořadí	St. č.	štafeta	čas
1		Trepera, Pecák, Nosek, Macháček	43:72
2		Lukeš, Kasal, Šalda, Pastorek	57:90
3		Janálová, Prosecký, Sekanina, Miša	1:06:71
4		Kejzlar, Richter, Kučera, Červinka	1:11:95
5		Poloprutský, Macháková, Špelda, Troska	1:20:93
6		Škodová, Havelková, Srnová, Kaplíková	1:22:34
7		Poláčková, Zatloukal, Bartonička, Dvořák	1:47:67
8		Jína Vojta, Jína Tonda, Svatoš, Mixánek	1:50:70
9		Hradil, Košonek, Koštejnová, Vojkůvka	1:59:90
10		Hejral Jan ml., Pošepný, Srna, Žantová	2:12:87
Diskvalifikace			
11		Laurin, Caltová, Kolínský, Gregar	1:41:30
12		Vaverka Jan ml., Vaverka Jan st., Vodruška, Hejralová Majda	2:15:72
13		Dohnalová, Ondráček, Hejralová Svatka, Hejral Jan st.	2:21:95

Bylo jasno a slunečno. Trať suchá. Diskvalifikovány 3 týmy z důvodu nedodržení nepsaných pravidel: porota si poradila nedovoleným způsobem, technice selhala technika a přípravný výbor se připravil o výhru podvodným zmanipulováním výběru hřebíků.

Ročník I
Číslo 1

17.X.07

První pravý vysocký bulvár

Pochybné vítězství

Mrtvola na stadionu

Podvod na přehlídce

Zvítězila Prasata

Vše probíhalo podle předem přesně připraveného scénáře

Skandál: Motýlci nás klamali

DIVADLO KRAKONOŠ (f) – Dramatický průběh soutěže O Zlatý hřeb byl poznamenán podivnou změnou diskvalifikace družstva Motýlků, jehož členy byli odborní porotci národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim – konkrétně František Laurin, Máša Caltová, Petr Kolínský a Saša Gregar. Posledně jmenovaný po skončení soutěže přiznal, že celé jejich účinkování ve sportovním klání probíhalo podle přesně předem stanoveného scénáře: „Ano, dramaturgický výběr byl v pořádku, pohybové kreace taky, naše soutěžení probíhalo dle režijního záměru, neb my ostatní jsme byli schválně pomalejší, abychom museli být co nejdříve vyloučení.“

Mrtvola na stadionu

CÍLOVÝ PROSTOR (je) – Několik minut po odstartování soutěže O Zlatý hřeb musel na kolbišti zasahovat zdravotník. Člen družstva Auta Jan Vaverka starší musel být na nosítkách odnesen ze stadionu, neboť při zatlučení soutěžního hřebu klepl sám sebe do palce. Podle informací z nejmenovaného zdroje se Vaverka pokoušel zneškodnit člena družstva protivníkovu, avšak v duchu hesla „kdo jinému jámu kopá...“ Byl hlavní příčinou první diskvalifikace odpoledního závodu.

Podvod na přehlídce

Nejvyšší představitelka strůjcem nekalých praktik

VYSOKÉ NAD JIZEROU (j) - „Po obědě ke mně přišli členové družstva Prasat a zkoušeli mi slibovat mi úplatek, protože si mysleli, že mám na starosti přípravu hřebíků pro soutěž O Zlatý hřeb,“ sdělila našemu listu Svatka Hejralová. Žena byla podle svých slov nevybíravými metodami nucena k tomu, aby právě hřebíky na soutěž tajně zmíněnému družstvu vyměnila za tzv. papíráky. „Tomuto násilí jsem se kategoricky vzepřela,“ prohlásila ředitelka přehlídky.

Jak jsme se však ze zdrojů blízkých Svatavě Hejralové dozvěděli, nebyla pravda, že by funkcionářka přípravného výboru čelila násilí soutěžících Prasat. Naopak, sama

nabízela výměnu hřebíků za atrapy pod podmínkou, že v příštích třech titulech, jež nastuduje divadelní soubor Krakonoš, bude hrát hlavní roli.

Zvítězila Prasata před Domečky

V těsném závěsu bylo družstvo hostů – Berušky

KRAKONOŠŮV STADION (fuj) – Včera odpoledne proběhla na Krakonošově stadionu před divadelní budovou ve Vysokém nad Jizerou soutěž O Zlatý hřeb, která spočívala v tom, které z třinácti přihlášených čtyřčlenných družstev nejrychleji zatluče své čtyři hřebíky – každý člen jeden. Záštitu nad odpolednem převzal sám Krakonoš, který se uvolil předvést, jak má disciplína probíhat. Za mikrofón se postavil zkušený moderátor Vláďa Vodsedálek.

Hned v úvodu bylo diskvalifikováno družstvo Aut, jehož členy byli technici divadla, poté byla ještě vyloučena družstva Kytíček a Motýlků. Boj byl nesmiřitelný, měl spád a nepředvídané vrcholy. Až na stupně vítězů jako třetí vystoupilo družstvo hostů Berušky, druží byli Domečky (hasiči) a palmu vítězství si odnesli zástupci kuchyňky, družstvo Prasat, jimž zatlučení hřebíků trvalo něco málo přes čtyřicet vteřin.

Pochybné vítězství

Víme, jaká byla pravda

VYSOKÉ N. J. (n) - Auta, Prasata, Berušky, Kočičky, Kyblík, Kytíčky, Prasátka, Motýlci, Půdička, Jablka, Hrušky, Srdíčka, Domečky – třináct družstev, která zápolila včera o získání Zlatého hřebu. Cenu nejvyšší nakonec získala Prasata. Jak jsme se posléze z nejmenovaných zdrojů dozvěděli, členy zmíněného družstva byli zaměstnanci kuchyňky, kteří tajně vyhrožovali dalším soutěžícím, že pokud se pokusí ohrozit jejich vítězství, nedostanou v hospůdce na půdičce do konce přehlídky už ani suchý chleba.

Družstvo kuchyňky zvané Prasata bojovalo značně nečistými zbraněmi, neštítelo se ani dát v sázku vlastní tělo. „Kdy se s tím sexem na pracovišti už konečně něco udělá?“ ptá se náš list!